

"Cine poate s-o cunoască?"

Luni, 21 martie 2005

Gili Cârstea

Când am studiat zilele trecute versetul din Ieremia 7:9, m-am gândit că ar fi posibil ca expresia "cine poate s-o cunoască?" să aibă semnificații mai profunde. Dacă Domnul s-a gândit aici la sensul biblic al termenului "cunoască"?

Am văzut mai demult, într-un album intitulat sugestiv "Cele mai frumoase păsări," o fotografie cu un pui de bufniță. Nu cred că poate exista pasăre mai urâtă. Chiar autorul fotografiei subtitra: "O față pe care numai o mamă o poate iubi."

Inima omenească, "nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea," la fel de urâtă ca un pui de bufniță, este obiectul iubirii pentru Creatorul și Părintele familiei omenești.

Odată locul locuinței Duhului Sfânt, inima omenească a fost pustiită de experimentele devastatoare ale duhurilor răutății din locurile cerești:

"Vrăjmașul a pustiit totul în locașul Tău cel Sfânt.

Potrivnicii Tăi au mugit în mijlocul Templului Tău; și-au pus semnele lor drept semne.

Parcă erau niște oameni care ridică toporul într-o pădure deasă:

în curând au sfărâmat toate podoabele săpate, cu lovituri de securi și ciocane.

Au pus foc Sfântului Tău locaș; au dărâmat și au pângărit locuința Numelui Tău.

Ei ziceau în inima lor: „Să-i prăpădim pe toți!” Au ars toate locurile sfinte din țară.

Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este nici un prooroc,

și nu mai este nimeni printre noi, care să știe până când..." (Ps 74:3-9).

Locuința numelui lui Dumnezeu a fost "pângărită," locașul cel sfânt a fost întinat și a ajuns terenul de distracție al vrăjmașilor lui Dumnezeu. Este atât de "înșelătoare" încât se amăgește singură că totul este sub control, deși descrierea divină sună sumbru: "Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate, și nealinate cu untdelemn" (Is 1:6). Cine poate iubi așa ceva?

“Cine poate s-o cunoască”?

Cine și-ar dori să locuiască într-o asemenea locuință? Se simte Dumnezeu atras de perspectiva unirii cu o asemenea ruină? Dar mai mult, există vreo șansă ca o asemenea stricăciune profundă să mai poată fi reparată de prezența Duhului Sfânt în ea? Mai poate cineva “s-o cunoască,” adică să se unească cu ea și să-i redea frumusețea și strălucirea de la început? Poate fi credibilă promisiunea făcută lui Maleahi că “deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor,” ca să curețe pe fiii lui Levi? Se poate ține de cuvânt Cel ce a promis că “voi pune în voi un duh nou și statornic”?

Ca să nu existe dubii că această inimă nespus de înșelătoare va fi “cunoscută” și “cercetată” de Dumnezeu cel viu, El a ridicat printre noi, și dintre noi, un Profet pe care Scriptura L-a numit "Dumnezeu cu noi." Inima omenească a fost umplută cu toată plinătatea lui Dumnezeu, natura umană și cea divină s-au unit în omul Isus Hristos, iar omenirea a avut posibilitatea să vadă cum se poartă o inimă “înșelătoare” atunci când o “cunoaște” Dumnezeu.

Omul Isus Hristos a spus: “Și viața veșnică este aceasta, să Te cunoască pe Tine.”

Fericiți și sfinți păcătoșii care vor avea "credița lui Isus" și se vor decide, în aceste zile de pe urmă, să deschidă ușa inimii ca să poată avea loc nunta Mielului.